

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS
(otrā palāta paplašinātā sastāvā)

2006. gada 14. novembrī *

Lieta T-138/02

Nanjing Metalink International Co. Ltd, Naņinga [*Nanjing*] (Ķīna), ko pārstāv
P. Vers [*P. Waer*], advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv S. Markuarts [*S. Marquardt*], pārstāvis,
kam palīdz G. Berišs [*G. Berrisch*], advokāts,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv T. Šarfs [*T. Scharf*] un S. Mīnija [*S. Meany*],
pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

* Tiesvedības valoda — angļu.

par prasību atcelt 1. pantu Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulā (EK) Nr. 215/2002, ar ko piemēro galīgos antidempinga maksājumus attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas feromolibdēna importu (OV L 35, 1. lpp.) tiktāl, ciktāl ar to ir ieviests antidempinga maksājums par prasītājas ražota feromolibdēna importu.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA
(otrā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: tiesneši J. Pirungs [*J. Pirrung*], A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*],
N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] un S. Papisavvs [*S. Papisavvas*],
sekretārs J. Plingerss [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 16. novembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošais tiesiskais regulējums

- 1 Padomes 1995. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Pamatregula”), 2. panta nosaukums ir “Dempinga konstatēšana”.

- 2 Dempinga konstatēšanas nolūkā Pamatregulas 2. panta 1.–6. punkts paredz vispārīgus noteikumus par tā sauktās “normālās vērtības” noteikšanas metodi Pamatregulas 1. panta 2. punkta nozīmē.

- 3 Pamatregulas 2. panta 7. punkts paredz īpašu noteikumu par šīs parastās vērtības noteikšanas metodi attiecībā uz importu no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas. Šīs normas, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1998. gada 27. aprīļa Regulu (EK) Nr. 905/98 (OV L 128, 18. lpp.) un Padomes 2000. gada 9. oktobra Regulu (EK) Nr. 2238/2000 (OV L 257, 2. lpp.), a) apakšpunkts bija formulēts šādi laikā, kad tika uzsākta procedūra, kuras rezultātā tika pieņemta šajā lietā apstrīdētā regula:

“Importējot preces no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis, parasto vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku vai pamatojoties uz cenu, importējot [eksportējot] preces no šīs trešās valsts uz citām valstīm, ietverot Kopienu, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu pamatojumu [..].”

- 4 Pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkta noteikumi paredz izņēmumu no šīs pašas regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta noteikumiem. Tie paredz:

“b) veicot antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz importu no [..] Ķīnas Tautas Republikas, [..] [parasto] vērtību nosaka atbilstīgi [Pamatregulas 2. panta] 1.–6. punktam, ja, pamatojoties uz pienācīgi argumentētiem iesniegumiem, ko iesniedz viens vai vairāki izmeklēšanai pakļauti ražotāji, un saskaņā ar

c) [apakšpunktā] minētiem kritērijiem un procedūrām iespējams pierādīt, ka konkrētie ražotāji [...] darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos. Ja to nav iespējams veikt, tad piemēro a) [apakšpunkta] noteikumus;

c) saskaņā ar 7. punkta b) [apakšpunktu] pieprasījums ir jāiesniedz rakstveidā, un tajā ir jābūt pietiekamiem pierādījumiem par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, tas ir, ja:

— uzņēmumu lēmumi par cenām un ražošanai nepieciešamo resursu, piemēram, izejvielu, tehnoloģiju, darbaspēka, produkcijas izlaides, realizācijas un investīciju izmaksām tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, bez valsts nozīmīgas iejaukšanās šai sakarā, un lielāko ieguldījumu izmaksas būtībā atspoguļo tirgus vērtības,

— [...]

To, vai ražotājs atbilst iepriekš [c) apakšpunktā] minētajiem kritērijiem, konstatē trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas pēc īpašām konsultācijām ar Konsultatīvo komiteju un pēc tam, kad Kopienas nozarei ir bijusi iespēja izteikt savas piezīmes [savus apsvērumus]. Šis konstatējums paliek spēkā visu izmeklēšanas laiku.”

5 Pamatregulas 6. panta 1. punkts nosaka:

“Pēc pārbaudes uzsākšanas Komisija [...] sāk izmeklēšanu Kopienas līmenī. Šāda izmeklēšana ietver gan dempinga, gan zaudējumu izmeklēšanu, un abas izmeklē-

šanas veic vienlaicīgi. Lai konstatējumi būtu reprezentatīvi, izvēlas attiecīgu izmeklēšanas laikposmu, kas dempinga gadījumā parasti ir vismaz seši mēneši tieši pirms lietas izskatīšanas sākuma. Parasti neņem vērā informāciju, kas attiecas uz laikposmu, kas seko izmeklēšanas laikposmam.”

- 6 Visbeidzot, Pamatregulas 11. panta 3. punkts nosaka:

“Ja uzskata par lietderīgu, pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma, vai pēc kāda eksportētāja vai importētāja pieprasījuma, ar noteikumu, ka pēc galīgā pasākuma ieviešanas ir pagājis attiecīgs laikposms vai vismaz viens gads, vai pēc Kopienas ražotāju pieprasījuma, kurā ir ietverti pietiekami pierādījumi, kas pamato nepieciešamību pēc šāda starpposma pārskata [pārbaudes], var pārskatīt arī nepieciešamību turpināt pasākumu piemērošanu.

Starpposma pārbaudi uzsāk, ja [...] ar esošo pasākumu nepietiek vai vairs nepietiek, lai neitralizētu dempingu, kas rada zaudējumus.”

Prāvas priekšvēsture

- 7 Prasītāja ir Ķīnā nodibināta sabiedrība, kas ražo un eksportē Eiropas Kopienā feromolibdēnu.

- 8 2000. gada 9. novembrī Komisija publicēja paziņojumu par antidempinga procedūras uzsākšanu saistībā ar Ķīnas izcelsmes feromolibdēna importu (OV C 320, 3. lpp.).
- 9 Šīs procedūras ietvaros uzsāktā izmeklēšana tika veikta laika posmā no 1999. gada 1. oktobra līdz 2000. gada 30. septembrim (turpmāk tekstā — “izmeklēšanas laika posms”).
- 10 Uzsākot izmeklēšanu, Komisija attiecīgajiem uzņēmumiem nosūtīja aptaujas lapas par uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, kas paredzēts Pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktā. Prasītāja šo aptaujas lapu aizpildīja un lūdza tai piešķirt šādu statusu. Ar 2001. gada 21. marta vēstuli Komisija apmierināja šo lūgumu.
- 11 2001. gada 3. augustā Komisija pieņēma Regulu (EK) Nr. 1612/2001, ar ko piemēro pagaidu antidempinga maksājumus attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes feromolibdēna importu (OV L 214, 3. lpp., turpmāk tekstā — “Pagaidu regula”). Šīs regulas 24. apsvērumā ir noteikts, ka tikai prasītāja atbilst nosacījumiem, kuri dod tiesības uz uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu.
- 12 Pagaidu regulas 1. pantā prasītājai noteiktā pagaidu maksājuma likme bija 3,6 %. Trim citiem attiecīgajiem uzņēmumiem pagaidu maksājuma likme bija attiecīgi 9,8 %, 12,7 % un 17,2 %. Visiem pārējiem attiecīgajiem uzņēmumiem likme bija 26,3 %.
- 13 2002. gada 28. janvārī pēc Komisijas priekšlikuma Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 215/2002, ar ko piemēro galīgos antidempinga maksājumus attiecībā uz Ķīnas

Tautas Republikas feromolibdēna importu (OV L 35, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Apstrīdētā regula”). Apstrīdētās regulas 11.–17. apsvērumus nosaka:

“(11) Konstatēja, ka Ķīnas Minerālu un metālu tirdzniecības palāta (*Minmetals*) isi pēc pagaidu regulas publicēšanas sarīkoja sanāksmi, kurā izveidoja Ķīnas feromolibdēna ražotāju grupējumu [..] Attiecīgie ražotāji saņēma īpašus eksporta piešķirumus, kurus, šķiet, noteica, ņemot vērā to pagaidu antidempinga maksājumu līmeni. [..] Uzņēmumam, kuram bija piešķirts MET [tirgus ekonomikas režīms] un bija viszemākais maksājums (3,6 %) [proti, prasītājam], piešķīra eksporta kvotu, kas pārsniedza tā ražošanas jaudu [..]. Turklāt grupa noteica sev mērķi izvairīties no antidempinga maksājumiem.

(12) Vis[ām] ieinteresēt[ajām] person[ām] [..] [tika dota] iespēj[a] sniegt atbildi uz šiem secinājumiem. Pēc tam atbildes saņēma no visām pusēm, izņemot Tirdzniecības palātu. [..]

(13) [..] attiecīgais režīms noteikti neatbilst eksporta cenu un daudzumu brīvas noteikšanas kritērijam, kurš ir jāizpilda, ja grib panākt [tirgus ekonomikas režīmā] [..] piešķiršanu vai saglabāšanu. Turklāt šie eksporta ierobežojumi, kurus, vienojoties ar vairākiem valsts uzņēmumiem, pieņēma Tirdzniecības palātas aizgādībā, jūtami liecina par ievērojamu valsts ietekmi un nopietnu maksājumu apiešanas risku. Turklāt šāds līgums [šāda aizliegta vienošanās] ir skaidrs un apzināts mēģinājums novirzīt viena uzņēmuma eksportu caur citu uzņēmumu ar zemāku antidempinga maksājumu, lai izvairītos no šādiem maksājumiem. [..]

(15) Attiecībā uz [prasītājam] piešķirto [tirgus ekonomikas režīmu], jāatceras, ka [ši sabiedrība] savā aptaujas lapā deklarēja, ka tās lēmumi [*inter alia* par] cenām,

[produkcijas] izlaidi un pārdošanu [realizāciju] tika pieņemti atbilstīgi tirgus signāliem [rādītājiem], kas atspoguļoja piedāvājumu un pieprasījumu, un bez ievērojamas valsts iejaukšanās. Jāuzsver arī tas, ka [ši režīma] piešķiršanas pamatā atbilstīgi attiecīgajiem pamatregulas 2. panta 7. punkta noteikumiem ir jābūt skaidriem pierādījumiem, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Tomēr šajā gadījumā ir redzams, ka [prasītāja] saskaņo savas darbības un uzņēmējdarbības lēmumus ne vien ar [sabiedrībām], kas neatbilst [tirgus ekonomikas režīma piešķiršanas] kritērijiem, bet arī ar valstij piederošām [sabiedrībām], kuras procesā nesadarbojās. [..] Skaidrs, ka tas ir pretrunā ar iepriekšējiem paziņojumiem un neatbilst vienam no galvenajiem [tirgus ekonomikas režīma] piešķiršanas kritērijiem, t.i., ka *inter alia* [uzņēmumu] lēmumus par cenām, [produkcijas] izlaidi un pārdošanu [realizāciju] pieņem atbilstīgi tirgus signāliem [rādītājiem].

(16) Izvērtējot, vai [sabiedrībai] ir vai nav jāpiešķir [tirgus ekonomikas režīms], Komisija pamato savus secinājumus galvenokārt ar situāciju izmeklēšanas laikā. Ja šajā laika posmā ir izpildīti pamatregulas 2. panta 7. punktā izklāstītie kritēriji, Komisija var pamatoti pieņemt, ka uzņēmums nākotnē darbosies pietiekami neatkarīgi no valsts un saskaņā ar tirgus ekonomikas standartiem. Tomēr šajā gadījumā uzņēmums, kurš, kā šķita, izmeklēšanas laika posmā darbojās saskaņā ar tirgus ekonomikas standartiem, ir mainījis savu darbības režīmu kopš atsevišķās dempinga starpības saņemšanas. Līdz ar to tagad ir acīmredzams, ka šis uzņēmums vairs nedarbojas, ievērojot tirgus ekonomikas principus saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta c) [apakšpunktu], bet ka tam piemēro ārēju iejaukšanos un eksporta ierobežojumus cenu un daudzumu ziņā. Izskatās arī, ka uzņēmums nedarbojas bez ievērojamas valsts iejaukšanās. Ja parasti nav jāņem vērā informācija, kas attiecas uz laika posmu pēc izmeklēšanas, tad šajos ārkārtas apstākļos ir lietderīgi ņemt vērā šīs jaunās tendences, kuru rezultātā iepriekšējie secinājumi ir izrādījušies klaji nepareizi.

(17) Tādēļ, ņemot vērā šo jauno informāciju, secina, ka [tirgus ekonomikas režīma piešķiršanas] konstatējums par šo uzņēmumu vairs nevar būt spēkā. Turklāt [šai

sabiedrībai] vairs nav lietderīgi piešķirt atsevišķo maksājumu. Tāpēc ar šo atceļ [tirgus ekonomikas režīmu], kas iepriekš bija piešķirts [prasītājam], un turpmāk arī uz to attieksies Ķīnas valstij piemērotā norma.”

14 Apstrīdētās regulas 1. un 2. pants nosaka:

“1. pants

1. Ar šo ievieš galīgu antidempinga maksājumu attiecībā uz [..] feromolibdēna importu, [..] kura izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā.

2. Antidempinga galīgā maksājuma likme, kas piemērojama Kopienas brīvas robežpiegādes neto cenai pirms muitas nodokļa nomaksas, par 1. punktā aprakstīto ražojumu ir 22,5 %.

[..]

2. pants

Summas, kas ir nodrošinātas ar antidempinga pagaidu maksājumu, kas noteikts Komisijas pagaidu regulā, galīgi iekasē pēc maksājuma likmes, kura minēta 1. pantā, vai pēc pagaidu maksājuma likmes, ja tā ir zemāka. Summu, kas [samaksātas par ražojumiem, par kuriem maksājums nav jāveic, un kas] pārsniedz antidempinga galīgā maksājuma likmi, atmaksā.”

Process

- 15 2002. gada 26. aprīlī prasītāja cēla šo prasību, Pirmās instances tiesas kancelejā iesniedzot prasības pieteikumu.
- 16 2002. gada 4. jūlijā Padome iesniedza savu iebildumu rakstu.
- 17 2002. gada 6. augustā Padome lūdza Komisiju iestāties lietā tās atbalstam.
- 18 2002. gada 3. septembrī prasītāja iesniedza repliku.
- 19 Ar 2002. gada 7. oktobra rīkojumu Pirmās instances tiesas otrās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs atļāva Komisijai iestāties lietā. Tomēr tā atteicās iesniegt iestāšanās rakstu.
- 20 2002. gada 23. oktobrī Padome iesniedza atbildi uz repliku.
- 21 Ar 2003. gada 27. novembra un 19. decembra vēstulēm Padome pēc Pirmās instances tiesas pieprasījuma iesniedza iebildumu raksta pielikumus. Pēc tam Pirmās instances tiesas otrās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs noteica termiņu, lai prasītāja varētu papildināt repliku tiktāl, ciktāl šajos pielikumos bija iekļauti jauni pierādījumi. Prasītāja tomēr neiesniedza apsvērumus.

- 22 Tika uzklausti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz rakstveida un mutvārdu jautājumiem, ko Pirmās instances tiesa uzdeva 2004. gada 16. novembra tiesas sēdē.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 23 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Apstrīdētās regulas 1. pantu tiktāl, ciktāl ar to piemēro antidempinga maksājumu tās ražotā feromolibdēna importam;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 24 Padomes, ko atbalsta Komisija, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 25 Prasības pamatojumam prasītāja norāda divus pamatus. Pirmais ir sadalīts divās daļās, kas pamatotas attiecīgi ar Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta

pārkāpumu un Pamatregulas 6. panta 1. punkta pārkāpumu. Otrais pamats ir balstīts uz to, ka Padome ir pārkāpusi savas pilnvaras.

Lietas dalībnieku argumenti

- 26 Vispirms prasītāja uzsver, ka tā apstrīd faktus, kas Apstrīdētajā regulā ir norādīti par uzņēmuma, kurš darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu. Nevajadzētu uzskatīt par šo faktu atzīšanu apstākli, ka tā šajā sakarā neizvirza nekādus argumentus.
- 27 Padome, ko atbalsta Komisija, iebilst, ka Apstrīdētajā regulā norādītie fakti ir jāuzskata par pareiziem tiktāl, ciktāl prasītāja nenorāda nekādas apstrīdēšanas juridiskās sekas.

Par pirmo pamatu

— Par pirmo daļu, kas pamatota ar Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu

- 28 Prasītāja apgalvo, ka, tai atņemot uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, kurš tai bija piešķirts izmeklēšanas laikā, Padome nav ievērojusi Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu, jo šīs normas pēdējā teikumā bez

jebkādiem izņēmumiem tiek paredzēts, ka konstatējums par uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu paliek spēkā visas izmeklēšanas laikā.

- 29 Prasītāja apgalvo, ka Pamatregulas 11. panta 3. punkts paredz acīmredzami piemērotu veidu jebkurā brīdī un pēc iestādes iniciatīvas veikt iepriekšējo pasākumu pārskatīšanu, kas garantē Pamatregulas procesuālo normu ievērošanu.
- 30 Padome, ko atbalsta Komisija, apstrīd šīs daļas pamatotību.

— Par otro daļu, kas ir pamatota ar Pamatregulas 6. panta 1. punkta pārkāpumu

- 31 Prasītāja apgalvo, ka, pamatojoties uz faktiem, kas notikuši pēc izmeklēšanas, lai tai atņemtu uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu un piemērotu acīmredzami augstākus antidempinga maksājumus par tās ražotā feromolibdēna importu, Padome nav ievērojusi Pamatregulas 6. panta 1. punktu.
- 32 Pirmās instances tiesas 1996. gada 11. jūlija spriedumā lietā T-161/94 *Sinochem Heilongjiang*/Padome (*Recueil*, II-695. lpp.) un 2001. gada 20. jūnija spriedumā lietā T-188/99 *Euroalliages*/Komisija (*Recueil*, II-1757. lpp.) ir norādīts, ka izņēmumi, ko pieļauj Pamatregulas 6. panta 1. punktā iekļautais jēdziens “parasti”, attiecas tikai uz

gadījumu, kurā apstākļus, kas radušies pēc izmeklēšanas posma, ņem vērā, lai atteiktos no antidempinga maksājumu piemērošanas vai saglabāšanas.

- 33 Prasītāja piebilst, ka no iepriekš minētajiem spriedumiem izriet, ka Pirmās instances tiesa vislielāko nozīmi piešķir tam, ka, lai antidempinga maksājumus varētu piemērot vai saglabāt, attiecīgie fakti ir jākonstatē izmeklēšanā, kā tas tomēr nav šajā gadījumā.
- 34 Padome, ko atbalsta Komisija, apstrīd šīs daļas pamatotību.

Par otro pamatu, kas balstīts uz to, ka Padome ir pārsniegusi savas pilnvaras

- 35 Prasītāja apgalvo, ka, atņemot tai uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, kurš tika piešķirts izmeklēšanas laikā, Padome ir pārkāpusi savas pilnvaras tiktāl, ciktāl Pamatregula neparedz procedūru šādai atņemšanai izmeklēšanas laikā un ciktāl Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkts, tieši pretēji, skaidri aizliedz šādu atņemšanu.
- 36 Padome, ko atbalsta Komisija, apstrīd šī pamata pamatotību.

Pirmās instances tiesas vērtējums

Ievada apsvērumi

- 37 Jāsecina, ka pirmā pamata pirmā daļa attiecas uz to, ka prasītājam atņemot tai piešķirto statusu, Padome nav ievērojusi Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu, un ka otrais pamats attiecas uz to, ka, šādi rīkojoties, Padome ir pārkāpusi savas pilnvaras.
- 38 Ja būtu jāsecina, ka, prasītājam atņemot tai piešķirto statusu, Padome nav ievērojusi Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu, būtu arī jāsecina, ka, šādi rīkojoties, tā ir pārkāpusi savas pilnvaras. Savukārt, ja būtu jāuzskata, ka Padome ir ievērojusi minēto normu, no tā izrietētu, ka tā šajā gadījumā arī nav pārkāpusi savas pilnvaras.
- 39 Tādējādi, tā kā otrais pamats nepapildina pirmā pamata pirmo daļu, kā to norāda Padome, tie ir jāuzskata kopā.

Par iebildumiem, kas celti pirmā pamata pirmās daļas un otrā pamata ietvaros un kas attiecīgi ir pamatoti ar Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu un pilnvaru pārsniegšanu

- 40 Vispirms ir jānorāda, ka no Pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunkta izriet, ka parastās vērtības noteikšanas metode atšķiras atkarībā no tā, vai attiecīgie ražotāji pierāda, ka tie atbilst minētās regulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā

paredzētajiem kritērijiem un ka tādējādi viņi darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Ja uzskata, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, tā produktu parasto vērtību nosaka atbilstoši Pamatregulas 2. panta 1.–6. punktā paredzētajām normām, kas piemērojamas valstīs ar tirgus ekonomiku. Savukārt, ja nav pierādīts, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, parasto vērtību nosaka atbilstoši Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam.

- 41 Šajā sakarā ir jānorāda, ka Pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā paredzētā produkta parastās vērtības noteikšanas metode ir izņēmums no īpašās metodes, kura šajā nolūkā ir paredzēta tās pašas regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā, kas principā ir piemērojams gadījumā, kad notiek imports no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas (Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. oktobra spriedums lietā T-35/01 *Shanghai Teraoka Electronic/Padome*, Krājums, II-3663. lpp., 50. punkts).

- 42 Pamatregulas 2. panta 7. punkta sākotnējā redakcijā tika izdarīti grozījumi ar Regulu Nr. 905/98 un pēc tam ar Regulu Nr. 2238/2000, jo Padome uzskatīja, ka dažās valstīs, starp kurām ir Ķīna, veiktās reformas būtiski bija mainījušas šo valstu ekonomiku, un tādēļ bija radušies uzņēmumi, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Tādējādi Regulas Nr. 905/98 preambulas piektais apsvērums paredz, ka ir svarīgi pārskatīt attiecībā uz minētajām valstīm īstenoto antidempinga praksi, precizējot, ka produkta parasto vērtību varētu noteikt atbilstoši normām, kas ir piemērojamas valstīs, kurās ir tirgus ekonomika, ja varētu pierādīt, ka viens vai vairāki ražotāji, attiecībā uz kuriem tiek veikta izmeklēšana par attiecīgā produkta ražošanu un tirdzniecību, darbojas tirgus apstākļos. Saskaņā ar tās pašas regulas sesto apsvērumu “izpēti par to, vai dominē tirgus apstākļi, veic, pamatojoties uz pietiekami pamatotām prasībām no viena vai vairākiem ražotājiem, kas ir pakļauti

izmeklēšanai un kas vēlas izmantot iespēju noteikt [attiecīgā produkta] parasto vērtību atbilstīgi noteikumiem, kādus piemēro tirgus ekonomikas valstīm” (iepriekš minētais spriedums lietā *Shanghai Teraoka Electronic/Padome*, 51. punkts).

- 43 Kā to norāda Padome, tā kā no atbildes uz jautājumu, vai attiecīgais ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, ir atkarīga parastās vērtības aprēķināšanai izmantojamā metode, tā ietekmē dempinga starpības aprēķināšanu un tādējādi arī Padomes noteiktā galīgā antidempinga maksājuma apmēru. Uzņēmuma, kas darbojas ekonomikas apstākļos, statusa piešķiršana ietekmē arī veidu, kādā tiks veikta izmeklēšana, jo, ja piemēro Pamatregulas 2. panta 1.–6. punktu, Komisija parasto vērtību nosaka, pamatojoties uz attiecīgā eksportētāja paziņoto informāciju, un šajā sakarā var pārbaudīt to pareizību. Tas savukārt neattiecas uz gadījumu, ja parasto vērtību nosaka atbilstoši Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam.
- 44 Tāpēc Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pēdējā daļā tiek paredzēts, ka tas, vai attiecīgais ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, ir jākonstatē trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas un ka konstatējums paliek spēkā visu izmeklēšanas laiku. Šīs normas mērķis ir nodrošināt, ka šis jautājums netiek risināts atkarībā no tā ietekmes uz dempinga starpības aprēķināšanu. Tādējādi ar Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pēdējo teikumu tiek aizliegts iestādēm pārskatīt informāciju, kas bija to rīcībā jau no sākuma, nosakot uzņēmuma, kurš darbojas ekonomikas apstākļos, statusu.
- 45 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ar Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pēdējo teikumu nevar tikt radīta situācija, kurā parastā vērtība tiek noteikta atbilstoši normām, kas piemērojamas valstīs, kurās ir tirgus ekonomika, ja izmeklēšanas laikā

un attiecīgā gadījumā pēc pagaidu pasākumu piemērošanas izrādās, ka attiecīgais lietas dalībnieks nedarbojas tirgus ekonomikas apstākļos Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta nozīmē.

46 Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts paredz īpašu parastās vērtības noteikšanas metodi gadījumā, ja imports tiek veikts no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas, tieši tāpēc, ka informācija, pamatojoties uz kuru tiek noteikta parastā vērtība, kas ir paredzēta šī paša panta 1.–6. punktā, netiek uzskatīta par drošu elementu parastās vērtības noteikšanai. Kaut arī Pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunkts attiecībā uz dažām valstīm paredz izņēmumu no 7. punkta a) apakšpunktā paredzētā parastās vērtības noteikšanas veida, šis izņēmums ir interpretējams šauri (iepriekš minētais spriedums lietā *Shanghai Teraoka Electronic/Padome*, 50. punkts) un tāpēc to nevar piemērot tad, ja pēc izmaiņām faktiskajā situācijā vai jaunu pierādījumu rašanās, par kuriem Komisija nevarēja zināt, nosakot uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu trīs mēnešu laikā pēc antidempinga procedūras uzsākšanas, izrādās, ka attiecīgais ražotājs neatbilst kritērijiem, kuriem ir jāatbilst uzņēmumam, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos.

47 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pēdējais teikums ir interpretējams tādējādi, ka ar to tiek aizliegts iestādēm pārskatīt pierādījumus, kas bija to rīcībā, sākotnēji nosakot uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu. Šī norma tomēr neaizliedz uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu nesaglabāt, ja izmaiņas faktiskajā situācijā, pamatojoties uz kuru šis statuss tika piešķirts, vairs neļauj uzskatīt, ka attiecīgais ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos.

48 Šajā gadījumā ir jānorāda, ka Apstrīdētajā regulā ir konstatēts, ka neilgu laiku pēc pagaidu antidempinga maksājumu noteikšanas prasītāja piedalījās Ķīnas feromo-

libdēna ražotāju grupā, kuru organizēja Ķīnas metālu un minerālu tirdzniecības kamera un kuras ietvaros attiecīgajiem ražotājiem tika piešķirti individuāli eksporta daudzumi, kas, šķiet, tika noteikti atkarībā no to pagaidu antidempinga maksājumu apmēra.

- 49 Apstrīdētās regulas 15. apsvērumā Padome ir norādījusi, ka, kaut arī prasītāja ir atzinusi, “ka tās lēmumi par cenām, [ražošanas] izlaidi un [realizāciju] tika pieņemti atbilstoši tirgus [rādītājiem] [..] un bez ievērojamas valsts iejaukšanās”, tā tomēr “saskaņo savu darbību un uzņēmējdarbības lēmumus ne vien ar to [sabiedrību darbību un lēmumiem], kas neatbilst [tirgus ekonomikas režīma piešķiršanas] kritērijiem, bet arī to valstij piederošo [sabiedrību darbību un lēmumiem], kas [izmeklēšanā] nesadarbojās” un “[šķiet] tā ir gatava piekrist importēt ražojumus, kuru ražošanai par grupas noteiktajām minimālajām cenām tai pietrūkst jaudas”. Padome tādējādi uzskatīja, ka “šāda rīcība noteikti [bija] pretrunā ar iepriekšējiem [prasītājas] paziņojumiem un neatbilst vienam no galvenajiem [tirgus ekonomikas režīma] piešķiršanas kritērijiem, t.i., ka *inter alia* lēmumus par cenām, [produkcijas] izlaidi un [realizāciju] pieņem atbilstīgi tirgus [rādītājiem]”.

- 50 Apstrīdētās regulas 16. apsvērumā Padome ir piebildusi:

“Tomēr šajā gadījumā [prasītāja], kur[a], kā šķita, izmeklēšanas laika posmā darbojās saskaņā ar [Pamatregulas 2. panta 7. punktā paredzētajiem] tirgus ekonomikas standartiem, ir mainījusi savu darbības režīmu kopš atsevišķās dempinga starpības saņemšanas. Līdz ar to tagad ir acīmredzams, ka [prasītāja] vairs nedarbojas, ievērojot tirgus ekonomikas principus saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu, bet ka tai piemēro ārēju iejaukšanos un eksporta ierobežojumus cenu un daudzumu ziņā. Izskatās arī, ka [tā] nedarbojas bez ievērojamas valsts iejaukšanās.”

- 51 Tādējādi no Apstrīdētās regulas izriet, ka faktiskie apstākļi, kurus Komisija ņēma vērā, lai prasītājam atzītu uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, pēc pagaidu antidempinga maksājumu piemērošanas ir mainījušies, ņemot vērā prasītājas dalību Ķīnas feromolibdēna ražotāju grupā.
- 52 Kaut arī prasītāja apstrīd to Apstrīdētās regulas 11.–17. apsvērumā izklāstīto faktu pareizību, ar kuriem ir pamatota uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusa atņemšana, tomēr ir jākonstatē, ka tā nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas varētu apšaubīt to būtību. Tādējādi šis iebildums ir jānoraida un jāpamatojas uz faktiem, kas ir norādīti Apstrīdētajā regulā.
- 53 Turklāt ir jānorāda, ka uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusa atņemšana atbilstošajos apstākļos konstatēto izmaiņu dēļ rada sekas tikai nākotnē. Tā kā tādējādi šī statusa atņemšana rada tikai *ex nunc* sekas, ar to nekādā ziņā netiek apdraudētas prasītājas iegūtās tiesības (šajā sakarā skat. Tiesas 1976. gada 24. jūnija spriedumu lietā 56/75 *Elz/Komisija, Recueil*, 1097. lpp., 18. punkts, un Pirmās instances tiesas 1994. gada 30. novembra spriedumu lietā T-498/93 *Dornonville de la Cour/Komisija, Recueil FP*, I-A-257. un II-813. lpp., 48. punkts).
- 54 Attiecībā uz argumentu, ka uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusa atņemšana bija jāveic atbilstoši Pamatregulas 11. panta 3. punktā paredzētajai procedūrai, ir jānorāda, kā uz to vērš uzmanību Padome, ka šī norma attiecas uz antidempinga procedūras beigās veikto galīgo pasākumu pārskatīšanu. Pārskatīšanas procedūras mērķis ir uzliktos maksājumus pielāgot atbilstoši pēc šo maksājumu piemērošanas notikušajām to apstākļu izmaiņām, pamatojoties uz kuriem šie maksājumi tika noteikti (Pirmās instances tiesas 2000. gada 29. jūnija spriedums lietā T-7/99 *Medici Grimm/Padome, Recueil*, II-2671. lpp., 82. punkts), un parasti tai tiek

izmantots izmeklēšanas laika posms pēc tajā pārskatāmo galīgo pasākumu ieviešanas. Savukārt pārskatīšanas procedūras mērķis nav pārskatīt apstākļus, pamatojoties uz kuriem tika noteikti šie maksājumi, ja tie nav mainījušies, jo faktiski šāda pārskatīšana ir sākotnējās procedūras atkārtota uzsākšana (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Medici Grimm/Padome*, 85. punkts).

- 55 Šajā gadījumā ir skaidrs, ka jauni pierādījumi par Ķīnas feromolibdēna ražotāju grupas organizēšanu Komisijai kļuva zināmi pirms antidempinga procedūras beigām, kā rezultātā tika piemēroti galīgie maksājumi. Līdz ar to Komisijai un Padomei ir tiesības vai pat pienākums rīkoties atbilstoši šai jaunajai faktiskajai situācijai jau sākotnējā izmeklēšanas stadijā, jo Pamatregulas 11. panta 3. punktā paredzētā pārskatīšanas procedūra šajā sakarā nav atbilstošs līdzeklis. Cita starpā ir jānorāda, ka tad, ja būtu jāpiekrit prasītājas argumentam, tas uzliktu Padomei pienākumu piemērot galīgos antidempinga maksājumus, kas noteikti atkarībā no parastās vērtības, kura aprēķināta, pārkāpjot Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu. Tādas sekas nav pieļaujamas.

- 56 Turklāt tiktāl, ciktāl prasītāja apgalvo, ka ir pārkāptas aizstāvības tiesības, ir jānorāda, ka no Apstrīdētās regulas 12. apsvēruma un dokumentiem, ko Padome pievienojusi iebildumu rakstam, katrā ziņā izriet, ka prasītāja varēja izteikt savus apsvērumus par to, kā Komisija bija paredzējusi rīkoties to jauno pierādījumu dēļ, kas tai bija kļuvuši zināmi. Tādējādi prasītāja nevar apgalvot, ka ir pārkāptas aizstāvības tiesības, kas ir atzītas atbilstoši vispārējiem Kopienų tiesību principiem un ieviestas ar Pamatregulas 20. pantu (šajā sakarā skat. Tiesas 1991. gada 7. maija spriedumu lietā *C-69/89 Nakajima/Padome, Recueil*, I-2069. lpp., 108. punkts, un Pirmās instances tiesas 1996. gada 18. septembra spriedumu lietā *T-155/94 Climax Paper/Padome, Recueil*, II-873. lpp., 116. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Shanghai Teraoka Electronic/Padome*, 288.–290. punkts).

- 57 Tādējādi ir jāsecina, ka Padome ir ievērojusi Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu, sākotnējās izmeklēšanas stadijā atņemot prasītājam piešķirto uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, un līdz ar to nav pārkāpusi pilnvaras, kas tai ir piešķirtas Pamatregulā.

Par pirmā pamata otro daļu, kas pamatota ar Pamatregulas 6. panta 1. punkta pārkāpumu

- 58 Prasītāja apgalvo, ka, pamatojoties uz faktiem, kas radušies pēc izmeklēšanas laika posma, lai tai atņemtu uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu un lai piemērotu acīmredzami augstākus antidempinga maksājumus tās ražotā feromolibdēna importam, Padome nav ievērojusi Pamatregulas 6. panta 1. punkta pirmo teikumu.
- 59 Šajā sakarā Pirmās instances tiesai bija iespēja norādīt, ka izmeklēšanas laika posma noteikšana un aizliegums ņemt vērā pēc izmeklēšanas radušos apstākļus ir paredzēti, lai garantētu, ka izmeklēšanas rezultāti ir reprezentatīvi un ticami (iepriekš minētais spriedums lietā *Euroalliances/Komisija*, 74. punkts). Pamatregulas 6. panta 1. punktā paredzētais izmeklēšanas laika posms ir paredzēts, lai garantētu, ka apstākļus, pamatojoties uz kuriem ir konstatēts dempings un kaitējums, neietekmē attiecīgo ražotāju rīcība pēc antidempinga procedūras uzsākšanas, un ka tādējādi ar galīgo procedūras beigās uzlikto maksājumu faktiski tiek segts ar dempingu radītais kaitējums.
- 60 Jānorāda arī, ka antidempinga maksājumu piemērošana nav sods par agrāku rīcību, bet gan aizstāvības un aizsardzības pasākums pret prettiesisku konkurenci, ko rada

dempinga prakse. Tādējādi izmeklēšana ir jāveic, pamatojoties uz cik vien iespējams jaunu informāciju, lai varētu noteikt tādus antidempinga maksājumus, kas aizsargā Kopienas nozari pret dempinga praksi (Tiesas 2000. gada 3. oktobra spriedums lietā C-458/98 P *Industrie des poudres sphériques*/Padome, *Recueil*, I-8147. lpp., 91. un 92. punkts).

- 61 No tā izriet, ka, izmantojot terminu “parasti”, Pamatregulas 6. panta 1. punkts pieļauj izņēmumus no aizlieguma ņemt vērā informāciju, kas attiecas uz laika posmu pēc izmeklēšanas laika posma. Par apstākļiem, kas ir labvēlīgi izmeklēšanā iesaistītajiem uzņēmumiem, ir atzīts, ka Kopienas iestādēm nevar uzlikt pienākumu ņemt vērā pierādījumus, kuri attiecas uz laika posmu pēc izmeklēšanas laika posma, ja vien šie pierādījumi neatklāj jaunus faktus, kas paredzēto antidempinga maksājuma piemērošanu padara acīmredzami neatbilstošu (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Sinochem Heilongjiang*/Padome, 88. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Euroalliances*/Komisija, 75. punkts). Savukārt, ja apstākļi par laika posmu pēc izmeklēšanas laika posma attaisno antidempinga maksājuma piemērošanu vai palielināšanu, jo tie atspoguļo attiecīgo uzņēmumu pašreizējo rīcību, pamatojoties uz iepriekš izklāstīto, ir jāsecina, ka iestādēm ir tiesības vai pat pienākums tos ņemt vērā.
- 62 Šajā gadījumā, kā tas ir konstatēts šī sprieduma 48.–51. punktā, no Apstrīdētās regulas izriet, ka, ņemot vērā prasītājas daļību Ķīnas feromolibdēna ražotāju grupā pēc pagaidu antidempinga maksājumu piemērošanas, tā vairs neatbilda nosacījumiem, kuriem ir jābūt izpildītiem, lai to varētu uzskatīt par uzņēmumu, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Šie apstākļi, kas attiecas uz laika posmu pēc izmeklēšanas laika posma, Komisijai un Padomei noteikti ir jāņem vērā, jo, ja tie netiktu ņemti vērā, tiktu piemēroti acīmredzami neatbilstoši galīgie antidempinga maksājumi, jo tie tiktu noteikti atkarībā no parastās vērtības, kas aprēķināta, pārķāpjot Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu.

- 63 No tā izriet, ka Padome pareizi ir piemērojusi Pamatregulas 6. panta 1. punktu, ņemot vērā prasītājas dalību Ķīnas feromolibdēna ražotāju grupā pēc izmeklēšanas laika posma un tādēļ atņemot tai uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, lai novērstu acīmredzami neatbilstošu galīgo pasākumu piemērošanu.
- 64 Attiecībā uz argumentu, kas saistībā ar iebildumu par Pamatregulas 6. panta 1. punkta pārkāpumu ir pamatots ar to, ka starpposma pārskata ietvaros netika veikta otra izmeklēšana atbilstoši Pamatregulas 11. panta 3. punktam, ir jānorāda, kā tas jau tika norādīts 55. un 56. punktā, ka, pirmkārt, jaunus apstākļus par Ķīnas feromolibdēna ražotāju grupas organizēšanu varēja ņemt vērā pirms galīgo pasākumu piemērošanas, jo starpposma pārskatīšanas procedūra šajā sakarā nav atbilstošs līdzeklis, un ka, otrkārt, procesuālās garantijas tika ievērotas, jo prasītāja varēja izteikt savus apsvērumus par šiem jaunajiem apstākļiem. No iebildumu rakstam pievienotajiem dokumentiem arī izriet, ka Komisija pārbaudīja informāciju, kas tai tika darīta zināma, kā to apliecina fakss, kuru Komisijas delegācija Ķīnā bija nosūtījusi 2002. gada 5. februārī. Turklāt vēlreiz ir jānorāda, ka, kaut arī prasītāja Pirmās instances tiesā apstrīd Apstrīdētajā regulā norādīto faktu pareizību, tā nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas varētu apšaubīt to būtību.
- 65 No iepriekš minētā izriet, ka pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida.
- 66 Tā kā neviens no prasītāju izvirzītajiem pamatiem nav pieņemams, prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 67 Atbilstoši Pirmās instances tiesas reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Saskaņā ar Reglamenta 87. panta 4. punktu, iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.
- 68 Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs un Padome ir prasījusi piespriet tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, jāpiespriež prasītājam segt savus, kā arī atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus. Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina Padomes tiesāšanās izdevumus;

3) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 14. novembrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

J. Pirrung